

Λαϊκισμός, αποτυχία και γελοιοποίηση...

Του ΣΤΑΜΟΥ ΖΟΥΛΑ

Ενώ οι διαπραγματεύσεις εξακολουθούν να καρκινοβατούν επικινδυνά, τα πράγματα γίνονται, πλέον, ξεκάθαρα. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ βρίσκεται στο στόχαστρο ολόκληρης της Ευρώπης, στη μάχη κατά του λαϊκισμού. Στην προημερών απονομή του Βραβείου Καρλομάγνου στον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Μάρτιν Σουλτς, ο λαϊκισμός ανεδειχθη, απ' όλους τους πγέτες της Ήπειρου, ως ο μεγαλύτερος κίνδυνος, για το μέλλον της Ενωμένης Ευρώπης. Οι κ. Τσίπρας και Καμμένος θεωρούνται ως οι μόνοι λαϊκιστές πολιτικοί που κατέχουν σήμερα την εξουσία στην Ευρώπη και συνεπώς αποτελούν παράδειγμα προς αποφυγήν και κρούσμα που πρέπει να εξαλειφθεί. Ο λαϊκισμός, δηλαδή «η κολακεία των ελαττωμάτων του λαού και η υιοθέτηση των θέσεων που τον ευχαριστούν», δεν έχει θέση σε μια Ευρώπη, που βρίσκεται σε κρίση. Οι κ. Σουλτς και Γιουνκέρ, που βρέθηκαν προ μνών αντιμέτωποι, για την πγέσια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καίτοι προέρχονται από αντίπαλα στρατόπεδα (Σοσιαλιστές και Λαϊκό Κόμμα), είχαν από κοινού διακριρύξει: Αυτός που ψηφίζει λαϊκιστές ή Ακροδεξιά ψηφίζει κενές προτάσεις, είναι χαμένες ψήφοι. Η επί τρίμηνο δυσμενής και «διδακτική» μεταχείριση της κυβέρνησης

ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, εκ μέρους των Ευρωπαίων, έχει ήδη αποτελέσματα. Στο εσωτερικό της κυβέρνησης προκαλείται, ήδη, ρήγμα, μεταξύ λαϊκιστών και πραγματιστών.

**«Πανευρωπαϊκός»
ο πόλεμος κατά της δημαγωγίας.**

Στο εσωτερικό, η διαφανόμενη αποτυχία του λαϊκισμού στην χώρα μας μειώνει δραστικά την απήκνηση του Podemos, στην Ισπανία, που μέσα στο τελευταίο τρίμηνο έπεσε από το 23,9% στο 16,5%. Ανάλογη, τέλος, είναι και η σημασία της «αναπάντεχης» vikns Κάμερον, που «επαγγέλθηκε» προεκλογικά τη συνέχιση της πολιτικής του (λιτότητα), για την ανόρθωση της βρετανικής οικονομίας.

Οστόσο, στην χώρα μας η «αφύπνιση» των κυβερνώντων είναι ακόμη αμφιβόλη. Είναι πράγματι ιλαροτραγική η εμμονή στην «νωπή λαϊκή εντολή», εκ μέρους στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Δείτε πώς ερμηνεύουν –και μάλιστα ταυτόσημα– την «εντολή», π.χ. ο ευρωβουλευτής κ. Παπαδημούλης και βουλευτές, όπως οι κ. Στάθης Λεουτσάκος, Τ. Κορωναίος, Ράνια Σβίγκου. «Ο λαός μάς ζήτησε λύσην εντός του ευρώ, αλλά χωρίς λιτότητα»... Οπέρ σημαίνει: Βρε κουτόφραγκοι, είστε υποχρεωμένοι να μας δίνετε στο διπνεκές δάνεικά και αγύριστα, ώστε εμείς να καλοπερνάμε, «παράγοντας μόνον χρέον». Ακόμη κι αν αυτή είναι η «λαϊκή εντολή», οι παραπάνω ερμηνευτές της ποιούν την νήσσαν για το ποιοι τη διαμόρφωσαν. Ποιοι έπεισαν τους ψηφοφόρους ότι αν ο ΣΥΡΙΖΑ έρθει στην εξουσία, θα «χορέψει με ντασούλια και βιολιά» τους Ευρωπαίους. Ποιοι διακήρυξαν πως ο εκβιασμός θα περάσει, γιατί η έξοδός μας από το ευρώ θα αποβεί περισσότερο καταστροφική για την Ευρώπη παρά για τη χώρα μας. Δυστυχώς, όλοι αυτοί εξακολουθούν να αυταπατώνται. Επιχείρησαν, προημερών, να χρησιμοποιήσουν και το ύστατο «όπλο» τους. Τη διενέργεια δημοψηφίσματος, με ουσιαστικό διακύβευμα την παραμονή μας ή όχι στο ευρώ. Και έπεσαν απ' τα σύννεφα, όταν οι Ευρωπαίοι όχι μόνον δεν τους απέτρεψαν, αλλά τους παρότρυναν για μια τέτοια «αυτολύση» του προβλήματός μας.

Τέλος, στην απόγνωσή τους καταγγέλλουν ότι όσοι τους καταπολεμούν, στο εσωτερικό, είναι πιο τροϊκανοί από τους τροϊκανούς. Φίλες και φίλοι. Προσχώρω στην κατηγορία αυτή, δηλώνοντας: Μάκαρι η τρόικα να ήταν αρμόδια στην επιβολή «επαχθών» μέτρων και σε άλλους τομείς. Οπως, π.χ., για την αποτροπή νέας σοβιετοποίησης και διάλυσης της Παιδείας.

Stamoszoulas@gmail.com